

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W ŁODZI**

90-051 Łódź, Al. Piłsudskiego 8
Tel. (0-42) 636-36-89, Tel/Fax (0-42) 636-07-12, Tel. Centrala (0-42) 636-72-11, wew. 259
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

Łódź, dnia 26.01.2000r.

RŁO/56S-9/99/ 104 /AZ

DECYZJA Nr RŁO 1/2000

Na podstawie art. 479²⁹ § 2 kpc po rozpatrzeniu odwołania Spółdzielni Mieszkaniowej Budowlanych „Kielnia” w Łodzi ul. Urzędnicza 45 od decyzji Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi Nr RŁO 11/99 z dnia 16.11.1999r. zmienia się ww. decyzję w ten sposób, że :

- I. Na podstawie art.105 § 1 kpa w związku z art.16 § 1 kpa i art. 5 ust.1 ustawy z dnia 24.02.1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (j.t. - Dz.U. Nr 52 z 1999r., poz. 547) umarza się postępowanie administracyjne z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej Budowlanych „Kielnia” w Łodzi ul. Urzędnicza 45 przeciwko Gminie Łódź w Łodzi ul. Piotrkowska 104 o stosowanie praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez odmowę zwrotu nakładów poniesionych przez ww. Spółdzielnię na wybudowanie przyłączy wodno-kanalizacyjnych , przekazanych nieodpłatnie na majątek Gminy Łódź .
- II. Na podstawie art. 104 kpa w związku z art.5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24.02.1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (j.t. - Dz.U. Nr 52 z 1999r., poz. 547) odmawia się uwzględnienia żądania Spółdzielni Mieszkaniowej Budowlanych „Kielnia” w Łodzi ul. Urzędnicza 45 w przedmiocie stwierdzenia zarzucanej Gminie Łódź w Łodzi ul. Piotrkowska 104 praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez pobieranie jednakowych opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków od podmiotów, które poniosły koszty budowy urządzeń wodno-kanalizacyjnych i od podmiotów, które nie poniosły kosztów budowy urządzeń wodno-kanalizacyjnych.

Uzasadnienie

W dniu 29.11.1999r. Spółdzielnia Mieszkaniowa Budowlanych „Kielnia” w Łodzi (zwana dalej Spółdzielnią) wniosła w ustawowym terminie odwołanie od decyzji Delegatury w Łodzi Nr 11/99 z dnia 16.11.1999r.

Organ antymonopolowy w I punkcie sentencji zaskarżonej decyzji umorzył postępowanie administracyjne z wniosku Spółdzielni powołując się na powagę rzeczy osądzonej (res iudicata), a w punkcie II sentencji orzekł o kosztach postępowania. Postanowienie rozstrzygające o kosztach postępowania uprawomocniło się w dniu 24.11.1999r. , a więc na dzień przed nadaniem odwołania w urzędzie pocztowym (25.11.1999r. data stempla pocztowego).

W odwołaniu Spółdzielnia stwierdziła, że organ antymonopolowy rozpoznając wniosek o wszczęcie postępowania nie uwzględnił żądań sprecyzowanych w jego treści. Zdaniem Spółdzielni sprawa, która toczyła się uprzednio z wniosku Spółdzielni (zakończona decyzją Nr RŁO 2/99 z dnia 6.04.1999r.) jakkolwiek oparta o takie same dowody dotyczyła zupełnie innego roszczenia tzn. zwrotu poniesionych nakładów na budowę urządzeń wodno-kanalizacyjnych. W obecnym postępowaniu (zakończonym decyzją Nr RŁO 11/99 z dnia 16.11.1999r.) Spółdzielnia chodziło o nakazania Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji w Łodzi (zwanemu dalej ZWiK) zróżnicowania odbiorców w zależności od poniesionych nakładów finansowych na inwestycje wodno-kanalizacyjne.

Organ antymonopolowy ustalił i zważył co następuje :

Pismem z dnia 10.08.1999r. Spółdzielnia wniosła o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stosowania przez jednostkę budżetową Gminy Łódź - ZWiK praktyki monopolistycznej. W trzech punktach petitum wniosku Spółdzielnia określiła o co wnosi do organu antymonopolowego. Wobec tego, że żądania Spółdzielni były niejasne w świetle dalszej treści wniosku, a także mając na uwadze fakt, że kilka miesięcy wcześniej również z wniosku Spółdzielni toczyło się postępowanie w sprawie nieodpłatnego przejęcia na majątek Gminy Łódź urządzeń wodno-kanalizacyjnych wybudowanych kosztem Spółdzielni, organ antymonopolowy poprosił Spółdzielnię o sprecyzowanie roszczeń (pismo z dnia 26.08.1999r.). W piśmie z dnia 14.09.1999r. Spółdzielnia wyraźnie sprecyzowała swoje roszczenia. Między innymi Spółdzielnia żądała :

- 1/ wydania decyzji nakazującej zaniechanie praktyk stosowanych przez ZWiK wobec Spółdzielni polegających na nieodpłatnym przejęciu przyłączy wybudowanych ze środków Spółdzielni (art.5 ust.1 ustawy antymonopolowej),
- 2/ uwzględnienia przez ZWiK nakładów poniesionych przez Spółdzielnię na wybudowanie przyłączy w rozliczeniach ponoszonych przez Spółdzielnię z tytułu opłat, bowiem podmioty, które sfinansowały wybudowanie sieci są traktowane na takich samych zasadach jak i te, które nie poniosły kosztów budowy (art.5 ust.1 pkt 3 ustawy antymonopolowej).

Odnosnie pierwszego zarzutu dotyczącego nieodpłatnego przejęcia na majątek Gminy Łódź przyłączy wybudowanych ze środków Spółdzielni organ antymonopolowy podtrzymuje swoje rozstrzygnięcie i argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji Nr RŁO 11/99 z dnia 16.11.99r. Postępowanie prowadzone w tym przedmiocie zostało zakończone prawomocną decyzją Nr RŁO 2/99 z dnia 6.04.1999r. , która jako ostateczna stanowi przeszkodę dla ponownego prowadzenia postępowania między tymi samymi stronami.

Stąd orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Odnosnie drugiego zarzutu organ antymonopolowy stwierdza, że zgodnie z zasadą wyrażoną w art.6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W związku z tym praktyka monopolistyczna powinna być udowodniona Gminie

Łódź, której postawiono zarzut naruszenia ustawy antymonopolowej a ciężar przeprowadzenia takiego dowodu w przedmiotowej sprawie spoczywał na Spółdzielni.

Spółdzielnia żądając wszczęcia postępowania w tym zakresie nie wykazała okoliczności, które mieściłyby się w hipotezie przepisu art.5 ust.1 pkt 3 ustawy antymonopolowej. Spółdzielnia poproszona o załączenie materiału dowodowego na poparcie swojego zarzutu wniosła o załączenie materiału dowodowego z poprzedniego postępowania, zakończonego decyzją Nr RŁO 2/99 z dnia 6.04.1999r.

Mając na względzie treść wniesionego odwołania, a także stosownie do treści art. 7 kpa organ antymonopolowy podjął czynności dowodowe.

Relevantnym rynkiem produktu jest usługa dostawy wody i odbioru ścieków. Relevantny rynek geograficzny wyznaczony jest przez granice administracyjne miasta Łodzi.

Właścicielem miejskiej sieci wodno-kanalizacyjnej na tak określonym rynku jest Gmina Łódź. Własnością tą zarządza ZWiK - zakład budżetowy Gminy Łódź.

Na ww. rynku Gmina Łódź posiada pozycję monopolistyczną w rozumieniu art.2 ust.6 ustawy antymonopolowej, która jest kwalifikowaną postacią pozycji dominującej.

Na podstawie art.107 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 24.10.1974 r. - Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz.230, ze zm.) Rada Ministrów została upoważniona do określenia zasad ustalania i poboru opłat za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę i za ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych stanowiących własność Państwa, stosowania ulg i zwolnień od tych opłat oraz organy właściwe w tych sprawach.

Zgodnie z tą delegacją wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.12.1996r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz zasad ustalania opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 151, poz. 716, ze zm.). W rozporządzeniu tym Rada Ministrów określiła kto ustala opłatę za wodę i w jaki sposób.

W § 3 ust.1 pkt 1 ww. rozporządzenia uregulowano, że opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i za ścieki wprowadzane do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych, stanowiących własność gminy ustalają właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego, na wniosek podmiotów eksploatujących urządzenia, w odniesieniu do urządzeń stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego i komunalnych osób prawnych.

Wyrokiem z dnia 19.04.1999r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że § 3 ust.1 pkt 1 ww. rozporządzenia wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art.107 ust.3 pkt 3 ustawy z dnia 24.10.1974r. - Prawo wodne.

W związku z powyższym Gmina Łódź nie może ustalać opłat za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i za ścieki wprowadzane do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych na podstawie § 3 ust.1 pkt 1 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.12.1996r.

Podstawę prawną do ustalania przez Gminę Łódź opłat, o których mowa wyżej stanowi art.4 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20.12.1996r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. Nr 9 z 1997r. , poz.43, ze zm.). Zgodnie z tym artykułem, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają m. in. o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego nie zostały przekroczone upoważnienia ustawowe zawarte w art.107 ust.3 pkt 1,2 i 4 ustawy Prawo wodne. Zatem § 3 ust. 2 oraz 2a i 2 b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.12.1996r. nadal mają zastosowanie przy ustalaniu opłat za świadczone usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej.

Podstawę do ustalenia opłat za wodę i odprowadzane ścieki, zgodnie z ww. przepisami stanowią planowane i uzasadnione roczne koszty utrzymania i eksploatacji urządzeń wodno-kanalizacyjnych, powiększone o narzut zysku (§ 3 ust.2). W § 3 ust. 2 a określono, co zalicza się do kosztów, które mogą być uwzględnione przy kalkulowaniu opłat za wodę i odprowadzanie ścieków. W szczególności są to :

- 1/ koszty nabycia, poboru i uzdatniania wody,
- 2/ koszty oczyszczania ścieków i odprowadzania ich do odbiornika,
- 3/ koszty konserwacji i remontów,
- 4/ koszty amortyzacji lub wartość umorzenia,
- 5/ bankowe odsetki od kredytów przeznaczonych na wymianę zużytych bądź modernizację istniejących urządzeń, z wyjątkiem tych, które zwiększają wartość początkową środka trwałego.

Ustawodawca nie zaliczył do tych kosztów nowych inwestycji wodno-kanalizacyjnych, co oznacza, że do opłaty za wodę i ścieki nie można wliczyć kosztów rozwoju sieci wodnokanalizacyjnej (wzorem aktów wykonawczych do Prawa energetycznego w odniesieniu do sieci energetycznych).

Dopuszczono natomiast zróżnicowanie wysokości opłat za wodę i odprowadzanie ścieków dla gospodarstw domowych i pozostałych odbiorców.

Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i za ścieki wprowadzane do zbiorowych urządzeń kanalizacyjnych ustala Rada Miejska w Łodzi na podstawie kalkulacji sporządzonej przez ZWiK. Zgodnie z uchwałą Nr VI/67/98 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 30.12.1998r. opłata ta w 1999r. wynosiła :

Tabela Nr 1

Podmiot	Opłata za wodę (w zł za m ³)	Opłata za ścieki (w zł za m ³)
gospodarstwa domowe	1,22	0,62
pozostali odbiorcy	1,75	1,51

Rada Miejska w Łodzi ustalając ww. opłaty dla gospodarstw domowych przyjęła następujące założenia :

- 1/ zerowy narzut zysku dla gospodarstw domowych, liczony od łącznych kosztów za wodę i ścieki,
- 2/ uwzględnić w kosztach, w miejsce pełnego odpisu umorzeniowego od środków trwałych planowane wydatki na inwestycje modernizacyjno-odtworzeniowe w wysokości 4.000 tys. zł (planowane na 1999r. pełne odpisy umorzeniowe od środków trwałych wynosiły 31.440 tys. zł)

Z uzasadnienia uchwały Nr XXVIII/577/99 z dnia 29.12.1999r. w sprawie ustalenia opłat za wodę i ścieki w 2000r. wynika, że podobnie jak w 1999r. Gmina Łódź postanowiła :

- 1/ utrzymać zróżnicowanie wysokości opłat za wodę i ścieki dla gospodarstw domowych i pozostałych odbiorców,
- 2/ stosować zerowy narzut zysku do kosztów dla gospodarstw domowych na dostawie wody i na odprowadzaniu ścieków,
- 3/ uwzględnić w kosztach, wzorem lat ubiegłych tylko część odpisów umorzeniowych od środków trwałych w wysokości 8.000 tys. zł. na inwestycje modernizacyjno-odtworzeniowe sieci wodno-kanalizacyjnej .

W podobny sposób Rada Miejska postępowała wcześniej, uchwalając opłaty za wodę i odprowadzanie ścieków na 1997r., 1998r. (pełna analiza ekonomiczna w notatce służbowej z dnia 29.03.1999r.).

Z dalszych ustaleń organu antymonopolowego wynika, że wszystkie podmioty, które przyłączyły się do miejskiej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej poniosły koszty takiego przyłączenia. W latach 1997 do 14 grudnia 1999r. ZWiK wydał 5.844 warunków technicznych na budowę przyłączy wodno-kanalizacyjnych. Wśród inwestorów były osoby fizyczne, spółdzielnie mieszkaniowe, przedsiębiorcy. Wszystkie wydane warunki techniczne posiadały zapis o nieodpłatnym przekazaniu wybudowanych przyłączy na majątek Gminy Łódź. Gmina Łódź wyjaśniła, że ZWiK dla swoich kontrahentów stosuje jednakowe wzory umów na dostawę wody i odbiór ścieków.

Art.5 ust.1 pkt 3 ustawy antymonopolowej stwierdza, że praktyką monopolistyczną jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku poprzez sprzedaż towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub innych podmiotów.

Dla stwierdzenia praktyki monopolistycznej określonej w ww. artykule konieczne jest spełnienie łącznie następujących przesłanek :

- 1/ posiadanie pozycji dominującej na rynku,
- 2/ sprzedaż towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub innych podmiotów.

Pozycja dominująca Gminy Łódź została wcześniej udowodniona.

Ustalenia tego postępowania administracyjnego , jak i poprzedniego, zakończonego decyzją Nr RŁO 2/99 z dnia 6.04.1999r. potwierdziły, że nieodpłatne przekazywanie urządzeń wodno-kanalizacyjnych na majątek Gminy Łódź nie stanowi źródła dochodów Gminy Łódź.

Opłaty za dostarczanie wody i odbiór ścieków Gmina Łódź ustala na podstawie ustawy z dnia 20.12.1996r. o gospodarce komunalnej. Na podstawie tej ustawy Gmina Łódź ma też prawo określić sposób ustalania ww. opłat. Z ustaleń postępowania wynika, że Gmina Łódź zdecydowała, że opłaty za wodę i ścieki będą ustalone w sposób określony w § 3 ust.2 , 2a i 2b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.12.1996r. Stosownie do tych przepisów Gmina Łódź wyodrębniła opłaty za wodę i ścieki dla gospodarstw domowych poprzez rezygnację z narzutu zysku do kosztów i z pełnych odpisów umorzeniowych od majątku trwałego.

Gmina uchwaliła jednolitą opłatę za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków dla wszystkich gospodarstw domowych, bez względu na sposób sfinansowania budowy urządzeń wodno-kanalizacyjnych. Fakt sfinansowania przez odbiorcę rozbudowy sieci , budowy przyłączy wodno-kanalizacyjnych i nieodpłatne przekazanie tych urządzeń na majątek Gminy Łódź nie miał bowiem wpływu na wysokość kosztów utrzymania i eksploatacji sieci, które były podstawą skalkulowania opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Koszty takie jak :

- 1/ koszty nabycia, poboru i uzdatniania wody,
- 2/ koszty oczyszczania ścieków i odprowadzania ich do odbiornika,
- 3/ koszty konserwacji i remontów,
- 4/ bankowe odsetki od kredytów przeznaczonych na wymianę zużytych bądź modernizację istniejących urządzeń, z wyjątkiem tych, które zwiększają wartość początkową środka trwałego,

są niezależne od tego kto sfinansował budowę urządzeń wodno-kanalizacyjnych.

Koszty te zależą wyłącznie od rodzaju i stopnia technicznego i moralnego zużycia sieci, a także od kosztów ogólnych świadczenia tych usług związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem, a także od kosztów hurtowego zakupu i odprowadzania ścieków. Zużycie urządzeń jest z pewnością mniejsze, gdy sieć jest nowa, ale do ustalenia opłat przyjmuje się średnie koszty utrzymania i eksploatacji całej sieci, gdyż jest to sieć scentralizowana i nie ma technicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla ustalania kosztów utrzymania i eksploatacji odrębnie dla poszczególnych odcinków sieci, wybudowanych przez poszczególnych odbiorców.

Gmina Łódź nie uchwaliła niższej opłaty dla Spółdzielni z tytułu nieodpłatnego przekazania przez nią wybudowanych urządzeń infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, ponieważ fakt sfinansowania przez Spółdzielnię tych urządzeń nie miał wpływu na obniżenie kosztów eksploatacji i utrzymania sieci. Sfinansowanie przez Spółdzielnię urządzeń wodno-kanalizacyjnych nie powoduje, że koszty dostawy wody i odprowadzania ścieków z obiektów Spółdzielni są niższe. Ustalenie dla Spółdzielni opłat poniżej średnich kosztów dostarczania wody ze scentralizowanej sieci wodociągowej oznaczałoby, że pozostali odbiorcy wody byłiby obciążeni powstałą różnicą kosztów, czyli musieliby dodatkowo opłacać część kosztów dostawy wody do Spółdzielni. Takie działania mogłyby narazić Gminę Łódź na zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku poprzez sprzedaż towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub innych podmiotów. W tej sytuacji podmiotem uprzywilejowanym byłaby Spółdzielnia.

Pozycje, które mogłyby stanowić źródło zróżnicowania opłat za wodę i ścieki z uwagi na fakt nieodpłatnego przekazania urządzeń wodno-kanalizacyjnych na majątek Gminy Łódź, to koszty amortyzacji lub wartość umorzenia oraz narzut zysku do kosztów ogółem. Tymczasem materiał dowodowy potwierdził, że Gmina Łódź ustalając opłaty za wodę i ścieki nie naliczała kosztów amortyzacji ani odpisów umorzeniowych od majątku przejętego nieodpłatnie od odbiorców, w tym także od Spółdzielni, a także nie naliczała narzutu zysku do kosztów w kalkulacjach opłat za wodę i ścieki dla gospodarstw domowych.

Odpisy umorzeniowe przyjęte do kalkulacji opłat za wodę i ścieki dla gospodarstw domowych, w tym dla Spółdzielni były kosztem inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych finansowanych przez Gminę Łódź i dotyczyły wyłącznie wydatków poniesionych na ten cel przez Gminę Łódź. Gmina Łódź miała prawo te koszty wliczyć do opłaty, a Spółdzielnia miała obowiązek koszty te pokryć. Inwestycje te służą bowiem utrzymaniu w sprawności technicznej całej sieci miejskiej.

Gmina Łódź sprzedawała wodę i odbierała ścieki od wszystkich gospodarstw domowych po kosztach własnych. Gmina Łódź miała prawo zrezygnować z narzutu zysku do kosztów.

Taka polityka Gminy Łódź wynika z potrzeb społecznych i dostosowana jest do sytuacji materialnej mieszkańców gminy. W ten sposób wszyscy odbiorcy, w tym Spółdzielnia osiągają korzyści otrzymując wodę i odprowadzając ścieki za opłatami nie zawierającymi zysku.

W świetle powyższego należy uznać, że Gmina stosując jednakowe opłaty za wodę i ścieki dla gospodarstw domowych w sposób równoprawny traktuje wszystkich swoich kontrahentów. Gmina świadcząc usługi dostawy wody i odbioru ścieków nie czyni tego w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych gospodarstw domowych, w stosunku do Spółdzielni. Tym samym nie można uznać, że zachowanie Gminy Łódź jest wymierzone przeciwko Spółdzielni i godzi w sferę jej praw.

W związku z tym nie zostały spełnione wszystkie przesłanki art.5 ust.1 pkt 3 ustawy antymonopolowej.

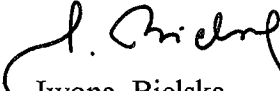
Stąd orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Zgodnie z art.479²⁹ § 2 kpc organ antymonopolowy, jeżeli uzna odwołanie za słuszne, może nie przekazując akt sądowi uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

W niniejszej sprawie organ antymonopolowy uznał odwołanie Spółdzielni za słuszne w części dotyczącej braku merytorycznego rozpoznania wniosku o nakazanie ZWiK zróżnicowania odbiorców w zależności od poniesionych nakładów finansowych na inwestycje wodno-kanalizacyjne i w tej części zmienił zaskarżoną decyzję.

Od decyzji służy stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Delegatury w Łodzi, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Iwona Bielska

Otrzymują :

1. Jadwiga Jacuńska
Pełnomocnik Spółdzielni Mieszkaniowej
Budowlanych „Kielnia”
ul. Urzędnicza 45
Łódź 91-304
2. Dariusz Ojrzyński
Pełnomocnik Gminy Łódź
Urząd Miasta Łodzi
Wydział Inżyniera Miasta
ul. Piotrkowska 175
Łódź 90-447